

[Poul Dalsager.]

Jeg skal i øvrigt ikke her forsøge at uddybe de udtalelser, som jeg på det tidspunkt fremkom med, men jeg vil gerne understrege, at den debat og oplysningskampagne, som i de mellemliggende måneder er foregået om spørgsmålet, ikke har svækket min opfattelse af de alvorlige økonomiske konsekvenser for Danmark ved at vælge at sige nej til De europæiske Fællesskaber. Jeg er tværtimod blevet bestyrket i min opfattelse af, at vi vil få nogle økonomiske vanskeligheder af betydeligt omfang at kæmpe med, såfremt den danske befolkning skulle vælge denne løsning.

I øvrigt vil jeg gerne sige om den tid, der er gået, siden vi sidst debatterede spørgsmålet her i det høje ting, at det har været glædeligt at konstatere den meget store interesse, der har været vist fra befolkningens og fra vælgernes side for det oplysningsarbejde, der er foregået. Denne interesse har, så vidt jeg har kunnet konstatere, overgået alt, hvad man igennem mange år har set af interesse for og medvirken i debatten om et politisk spørgsmål fra vælgernes side.

Jeg vil gerne her ved denne lejlighed give udtryk for den opfattelse, at der er god grund til at rette en tak til alle foreningsledere, oplysningsforbund, højskoler osv., kort sagt til alle, der har deltaget og er gået aktivt ind i dette oplysningsarbejde.

Jeg vil gerne her også sige nogle ting om det nordiske samarbejde. Der er stadig vælgere og også politikere, som anser dette samarbejde for at være det alternativ, som kunne løse vore problemer økonomisk og politisk ved at vælge at stå uden for De europæiske Fællesskaber. Jeg synes ikke, der er megen realisme i disse tanker og ønsker. Vi ved, at de nordiske lande på vigtige områder har forskellige økonomiske interesser, der hidtil har hindret udvidelsen af samarbejdet på afgørende felter, og på det politiske område har udviklingen jo også ført de nordiske lande i forskellige retninger.

Til trods herfor skal samarbejdet i Norden på en lang række områder naturligvis fort-

sættes, sådan som det også kom til udtryk under Nordisk Råds session i Helsingfors, og så paradoksalt det end måtte lyde, synes jeg, der er meget i hele EF-udviklingen, herunder Danmarks og Norges forventede medlemskab, som har sat mere fart i bestræbelserne for styrkelse af det nordiske samarbejde.

Norges stilling interesserer jo mange her i Danmark meget; vi ved, at Norges stilling berører mange danskes syn på spørgsmålet også om Danmarks medlemskab af Fællesskaberne. Jeg synes derfor, at det danske afstemningstidspunkt er rigtigt valgt. Ved at vente til efter den norske afstemning får de danske, for hvem den norske stilling er af afgørende betydning, en mulighed for at kende noget til Norges stilling. Jeg må dog tilføje, at man ikke ved en økonomisk vurdering kan finde mange holdepunkter for, at Norges medlemskab er nødvendigt sammen med Danmarks, men af politiske grunde er vi naturligvis i Danmark meget interesseret i, at Norge bliver medlem sammen med Danmark. Det er naturligvis på nuværende tidspunkt svært at vurdere, hvad der bliver Norges endelige stilling til spørgsmålet om medlemskab, men ved samtaler med norske politikere har jeg fået den opfattelse, at de fleste af disse ikke er i tvivl om, at Norges svar på spørgsmålet om ja eller nej til EF bliver et ja.

Som det blev fastslået af udenrigsøkonomiministeren i hans fremsættelsestale her i det høje ting den 15. marts, er EF-samarbejdet først og fremmest et samarbejde af økonomisk karakter. For Danmarks økonomi og for det danske erhvervsliv vil der være mange plusser ved medlemskab, således at en økonomisk vurdering af spørgsmålet må betyde ja til Fællesskaberne. Det er min opfattelse, at efterhånden de fleste modstandere af Danmarks medlemskab af EF deler denne opfattelse; jeg ved naturligvis godt, at der er forskellig vurdering af de økonomiske virkninger, men erhvervslivets organisationer, såvel arbejdsgivernes som lønmodtagernes, deler overvejende de be-